

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Državni zbor.

Zbornica poslancev imela je včeraj otvorilno sejo. Po naročilu cesarjevem in v zmislu zakonitih določeb, povabil je ministerski predsednik grof Taaffe ekscelenco dr. Smolko, da kot starosta prevzame začasno predsedstvo. Dr. Smolka, od vseh strani živahno pozdravljan, prevzel je s kratkim nagovorom predsedstvo in imenoval začasne zapisnikarje, na kar se je vršilo obljubovanje poslancev. Zapisnikarji čitali so obljube v vseh v zbornici poslancev zastopanih jezicih in vsak poslanec storil je obljubo v svojem jeziku. Jeden mej njimi, Ghon, ki je bil menda zelo razmišljen, skrbel je za veselost, kajti ko je prišla vrsta nanj, oglasil se je, mesto da bi bil rekel: „Ich gelobe!“ s krepkim „Hier!“ Ministri, poslanci, galerija, vse se je smejala, bil je vesel začetek. — Predsednik potem naznanil poslancem, da bode cesar v soboto dne 11. t. m. ob 12. uri popoldne slovesno otvoril državni zbor, potem pa se spomina dveh bivših tovarišev, ki sta bila izvoljena tudi v novo zbornico, a sta kmalu potem umrla. Ta sta poslancu Josip Poklukar, deželni glavar na Kranjskem, in baron Nadherny. Oba sta kot poslancu najvestneje izpolnjevala svoje dolžnosti in bila sta visoko čislana ne le v krogih volilcev, ampak tudi v širših krogih. Z odkritosrčno žalostjo obžalujemo njih smrt. Ko so pri teh besedah poslanci ustali s sedežev, jih Smolka prosi dovoljenja, da se ta izjava sočalja zabeleži v zapisnik.

Ko je predsednik še naznanil, da je poslanec grof Evgen Černin odložil svoj mandat in da, ker sta poslancu grof Vetter in Hlavka poklicana v gospodsko zbornico, sta izpraznjena še dva druga mandata, bila je seja ob 3/4 12. uri končana. Prihodnja seja bode v ponedeljek.

Kar se tiče vnanje podobe zbornice poslancev, premenjena je v tem, da so izginila markantna lica Staročehov z Riegrom na čelu, njih mesta pa so zaseli Mladočehi, večinoma mlade in krepke postave, vsi v narodnih čamarah. Mladočeška delegacija, ki ima na jedni strani Poljake in Rusine, na drugi pa Hohenwartov klub, bila je predmet splošnega zanimanja, ne le na galeriji, kjer je bilo mnogo in elegantnih dam, ampak tudi mej poslanci samimi.

Hohenwartov klub ima sedaj pod svojim praporom večje krdelo, ker so pristopili tudi konservativni veleposestniki iz Češke, mej njimi mladi knez Schwarzenberg. Slovenski poslanci sedé zdržema. Izimši zastopnike iz Češke, zbornica ni mnogo predrugačena. Vidijo se večinoma znana lica, možje, ki so že vajeni parlamentskega življenja in katerih politiški nazori so že znani. Tudi glede strank in njih sil ne bode velike razlike, vsaj v nekaterih uprašanjih ne. Gotovo pa je tudi, da se bode in se je že skrbelo, da ne pridejo, vsaj takoj v začetku ne, taka uprašanja na vrsto, glede katerih bi se pojavila skrajna nasprotstva. Državni voz premikal se bode v istem tiru, kakor v prejšnjih zasedanjih.

Italija in obnovljenje trojne zveze.

Poslednje dni pisalo se je mnogo in posebno v angleških novinah o obnovljenji trojne zveze, o položaji, v katerem se nahaja najnoveji član te zveze, Italija. Izjavljalo se je za gotovo, da je ta zveza, kateri bode skoro potekel obrok, se zopet ponovila, da pa Italija ne želi, da bi se prijavljale točke, katere se tičejo nje, ker ima za to tehtne uzroke.

Odkar se je Rusija, katere meato je pred leti zavzela Italija, odtegnila iz prejšnje trojne zveze, uvidevša, da jej nikakor ni bilo na korist, da je bila

v nekaki odvisnosti od Germanije, katera je godla prvo vijolino v evropskem koncertu, spremenil se je izdatno položaj. Na jedni strani stoji nova trojna zveza Germanija, Avstro-ogerska in Italija, na drugi pa Rusija, kateri se približuje zadnji čas vedno bolj Francija, akopram mej njima dozdej še ne obstaja nikaka formalna zveza.

Svet se je že nekako navadil, kadar broji in uvažuje moči velesil, da jemlje v prvi vrsti v poštev te dve veliki markantni skupini. Akopram je Italija sicer najmlajša mej evropskimi velesilami, vendar si je vedela pridobiti toliko ugleda, da se jo ima nekako za jeziček na tehtnici, kateri odločuje na katero stran se nagne tehtnica. Naravno je torej, da se posebno od strani Nemčije, katera se vedno boji pretečega obračuna z Francosko, dela na vse kriplje, da se Italiji dokaže, kako koristno je za njo, če ostane še na dalje član trojne zveze ter prinaša ogromne žrtve, katere jo velja to. Na drugi strani pa si tudi Francija, akoravno tega neče prav pokazati, nikakor ne prikriva, kolike vrednosti bi bilo za njo v slučajih vojne prijateljstvo ali vsaj neutralnost sosedne Italije, ker bi jej ne bilo treba bojevati se na dveh frontah.

V Italiji sami je javno mnenje tudi razdvojeno. Velik del naroda želel bi prijateljske odnose s Francijo, s katero ima Italija, ali bolje rečeno s katero je imela tako ozke trgovinske zveze, dokler ni nastala neka mlačnost, katero je zakrivil Crispi s svojo politiko. Vsled te politike je Italija po pretrganji trgovinskih zvez s svojo bogato sosedo, ki je kupovala od nje prvotne pridelke, trpela neizmerno materijelno škodo. Carinska vojna Italije s Francijo pripravila je prvo v hudo financijelno krizo, katera jo paralizuje že zdaj tako, da ne more več izpolnjevati vseh svojih zavez, katere je prevzela kot član trojne zveze. Bržkone bode tudi to jeden izmej uzrokov, zakaj ne želi, da bi se zvedeli pogoji, pod katerimi boče še na dalje ostati v trojni zvezi.

Pri vsem tem, da sedanji ministerski predsednik markeze Rudini ne kaže one animoznosti proti Franciji, kakor njegov prednik Crispi, ki bi bil pred par leti v domišljavosti svoji kar najraje udaril po Franciji, ter tako razvnel evropsko vojno, da mu ni tega prepričil bolj hladnokryni in premišljajoči nemški kancelar, vendar je tudi on poudarjal, da se hoče držati trojne zveze, in je to jasno izrekel v zbornici. Ako je torej resnično, da se je zopet obnovila trojna zveza, gotovo to ne bode ustrezalo radikalcem v italijanskem parlamentu, ki so sicer dozdej podpirali ministerstvo Rudinijevo, a to storili le v nadi, da on ne bode obnovil zveze, kateri so oni tako protivni. Gotovo bode v kratkem čuli v tem oziru kako interpelacijo v italijanskem parlamentu, na katero pa seveda bržkone ministerski predsednik ne bode odgovoril, ako se mu bode tako zdelo najbolje.

V sedanjem času, ko se nekateri toliko prizadevajo slikati politično obzorje, ki se je kazalo mirno in jasno, kar na mah z najtemnejimi bojami in tako razburjati javno mnenje, je torej za razmerje moči mej evropskimi glavnimi silami jako važno, se li bodo obstinile vesti o obnovljenji trojne zveze, po kateri bi torej razmerje ostalo nespremenjeno, ali pa se bode navzlic izrečeni dobri volji italijanskega ministerskega predsednika vendar v tem oziru kaj spremenilo, kajti ne da se tajiti, da ima trojna zveza v Italiji zaradi velicij žrtev, katere naklada deželi, mnogo nasprotnikov.

Če se obstinijo te vesti, utegne priti v ne-

varnost ministerstvo Rudinijevo, ker bi izgubilo nekaj svojih podporovikov in nastala bi z nova ministerska kriza v Italiji. Govorilo se je že celo, da Rudini res namerava razpustiti zbornico, in apelovati na deželo in volilce. Je-li na tem kaj pozitivnega ni nam znano, ne čudili bi se pa nikakor, če bi se res zgodilo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 10. aprila.

Slovesno otvorjenje državnega zbora

v ceremonijski dvorani cesarskega dvorca vršilo se bode še le jutri soboto popoldne v navzočnosti cesarja. Včeraj bila je le prva otvorilna seja v poslaniški zbornici. S tem naj se blagovoli popraviti pomota, ki se je včeraj urinila v prvih vrstah članka ob otvorjenji državnega zbora. Ob otvorilni seji zbornice govorimo na drugem mestu.

Veliki Hohenwartov klub

se je ustanovil, o tem ni več dvoma. Vsi govorniki v konferenci so poudarjali, da mora klub zahteve svojih članov v narodnih, gospodarskih in verskih vprašanjih podpirati. Klub bode imel avtonomistično-konservativen značaj. S poljskim klubom sklenila se bode ožja zveza. Zahtevi članov nekdanjega Liechtensteinovega kluba, da se jim dovoli jednaka samostalnost kakor fevdalnemu veleposestvu, Hohenwart ni pritrtil. Na vprašanje glede sodelovanja z levico, izrekel je grof Hohenwart, da je tako sodelovanje nemogoče.

Mladočeški klub

imel je svojo prvo sejo, v kateri je sklenil, da se bode postopalo po pravilih mladočeškega kluba v deželnem zboru češkem, dokler se ne vsprejmejo nova pravila. Do tačas bode predsedoval klubovim sejam dr. Engel, tajnik je grof Kounic. Za izdelavanje pravil volila se je komisija, ki ima v jednem tednu predložiti načrt. Naposled se je posvetovalo o izjavi, katera se bode izročila predsedniku državnega zbora. Odobrila se je ta izjava jednoglasno in tudi sklepalo o načinu, kako se bode izročila.

Moravski poslanci in Mladočehi.

Akoravno so moravski poslanci za zdaj osnovali svoj klub in se nečejo še pridružiti niti Mladočebom niti ustopiti v Hohenwartov klub, kaže vendar pisava njihovega organa „Moravske Orlice“, da sami ne izključujejo mogočnosti, da se prej ali slej zopet osnuje jednoten klub vseh čeških in moravskih poslancevne izvzemši konservativnih velikoposestnikov. Odvisno bode to le od postopanja mladočeških poslancev iz kraljestva Češkega. Za zdaj pravijo „Moravske Orlice“, še ni mogoče, da bi se moravski poslanci združili z njimi.

Grofa Falkenhayna odstop.

V poljskih krogih se razširja vest, in sicer z veliko gotovostjo, da bode poljedelski minister grof Falkenhayn v kratkem odstopil, ter da se grof Taaffe že zdaj pogaja zarad tega portfelja z nekim vodjo poljskim.

Občinske volitve na Dunaji.

V drugem razredu spravili so nemški liberalci 39 svojih v mestni zastop, antisemiti pa samo 7. Nad tem izidom je seveda neizmerno veselje v vsem Izraelu, ki poje Hosana! Večina je torej židovski klikli gotova.

Vnanje države.

O vnanjem položaji.

Nasproti optimističnim nazorom „Norddeutsche Allg. Ztg.“, katere smo prijavili včeraj, prijavlja „National Ztg.“ članek, ki smo ga na kratko omenili že mej telegrami. Ta članek je mnogo manj pomirljiv. Po njegovem mnenju je mir Evrope danes odvisen od jednega samega človeka in ta jedini je ruski car Aleksander III. Francija se čuti dosti močno, na Ruskem tudi nekateri silijo na vojno. Evropska vojna stranka misli, da je prišel čas za ujo. A car Aleksander je miroljuben in ve, da

od njegove volje je pač odvisen začetek vojne, nikakor pa njen razvitek in konec. V tem je nekako jamstvo za to, da ne pride še tako hitro do prisiljenega izbruha in do sukoba.

O atentatu v Sofiji

preiskava dozdej ni spravila na dan posebnih dokazov, akoravno seveda nekateri kar brez dokazov trdijo, da je Rusija prouzročila vso zaroto. O morilcih še ni nobenega sledu, akoravno bolgarska vlada trdi, da ji je sled morilcev popolnoma znan. Bruseljski „Nord“ celo trdi, da je Stambulo sam vse prouzročil. Po poročilih „Timesa“ bil je te dni ustanek v Kouli blizu Vidina. Uporniki pregnali so oblastva, ki so bežala v Vidin. Še le iz Vidina došli vojaki napravili so zopet red. Zaprli so mnogo oseb.

V srbski skupščini

predložil je finančni odsek svoje poročilo o konverziji državnega dolga. Vlada se pooblašča, da sme konvertovati ves dolg pri ugodni priliki. Obresti naj bi ne znašali nad 4% nominalne vrednosti, amortizacijska doba je 75 let. Emisijski kurs se ni ustanovil, vendar se mora na sedanje anuitete pri budgetu približati najmanj dva milijona dinarjev in ne smejo biti pogoji manj ugodni, nego pri dosedanjih posojilih. Finančni minister je vsprejel, kar predlaga finančni odsek.

Novi srbski tiskovni zakon

vsprejela je skupščina v konečnem branji z 98 proti 4 glasom. Samo pri nekaterih točkah vsprejele so se spremembe, kakor jih je nasvetoval odsek.

Novo turško nasilje

Iz Soluna se javlja: ko se je avstrijsko-ogerski podkonsul peljal v spremstvu jednega kavasa in dragomana, ustavili so carinski stražniki voz in grozili vozečim se, ker se voz ni takoj ustavil. Na to je ustrelil kavasa z revolverjem. Stražniki ranili so kavasa z noži. Na pritožbo odredil je Vali takoj strogo preiskavo.

Veliki svet Bernski

v Švici sklenil je, da dovoli železniški družbi Jura-Simplon subvencijo jednega milijona za prevrtanje gore Simplon. Za veljavnost tega sklepa je potreba, da ga potrdi občno glasovanje ljudsko.

Volitev kneza Bismarcka

v nemški državni zbor je baje zagotovljena. Knez Bismarck se je baje ob priliki svojega rojstvenega dne izrazil prav odločno, da bode volitev prevzel, da bode pa prišel v državni bor le pri posebno važnih prilikah, kadar bi osebna njegova udeležba utegnila biti koristna.

Razpor mej Italijo in Ameriko.

V diplomatičnih krogih se je popolnoma odobravalo postopanje Italije nasproti zjedinenim državam severnoameriškim v vprašanji dogodkov v New-Orleansu. Civilizovane države ne mogó pritrčiti zvanim izgovorom tajnika Blaine-ja. Če je ameriška zvezna ustava pomankljiva, treba je, da se popolni, tako je občno mnenje v omenjenih krogih.

Dopisi.

Iz Brežic 7. aprila. (Po volitvah I.) Že par let je prešlo, odkar so se tudi slovenski rodoljubi v Brežicah začeli sicer mirno, pa vendar odločno in samo na pošten način potegovati za svoje pravice, ter se postavljati na noge proti nemčurski koteriji, katera, broječ v okrajni brežiškem samo neznaten odstotek celega prebivalstva, si je vendar znala z mnogovrstnimi sredstvi obdržati hegemonijo nad slovenskim elementom. V celem tem času bili so nemški časniki „Tagespost“ in „Deutsche Wacht“ pri vsaki priliki polni dopisov iz Brežic o napredku nemčurstva, o sijajnih zmagah nemčurske stranke pri volitvah, posebno pa opisov posameznih oseb slovenske stranke, vnetih za narodno stvar. Da ti opisi in kritike naših narodnjakov neso mogle biti objektivne, ve vsak, kdor pozna slog in način pisanja teh novin, ali priznati moramo, da smo si v našem krogu vedno drug družemu čestitali, če smo bili v teh časnikih omenjeni, znajoč, da je to dokaz, da smo neprijatelja zadeli globoko in težko v život njegov. Nismo do zdaj na take napade odgovarjali, misleč si, naši nasprotniki niso vredni, da napolnujemo svoje novine z njihovimi osebami; ali ker se ti napadi sistematično ponavljajo, in bi nasprotniki mogli to zmatrati za dokaz naše slabosti in strabopetosti, stopimo tudi mi na dan in pogledajmo sovragu v njegove predrzne oči.

„Tagespost“ piše v uvodnem članku večernega lista z dne 31. marca t. l. mej drugim: „Posebno trd boj bijejo Brežice, kjer tudi okrajni glavar ne spada mej prijatelje nemške stranke.“ Ta izjava brbljave tetke Graške, in razni nesramni dopisi v Celjski „Vahtarci“ prisilili so nas, da opustimo vsak ozir proti našim nasprotnikom ter da spravimo na svetlo vse njihovo nepošteno, nezakonito in podlo delovanje, da orišemo njihove osebe in osebnosti z naravnimi črtami, kakor se nam dan na dan po-

stavljajo očito pred oči. Akoravno nam nasprotniki naši vedno očitajo, da mi v Brežicah kalimo mir, nismo se do zdaj spuščali v novinske polemike, ali zato smo opazovali vsak korak naših nasprotnikov z budnim okom ter zapisovali njihova zla dela točno v svojo knjigo, da je iznesemo na dan, ko bode pravi čas. Iz te knjige čemo za danes posneti samo nekaj prihodnjic pa še več jako zanimivega.

Začnemo torej z osebo, katera bi vsled svojega poklica morala stati nad strankam, in katere prva in glavna dolžnost bi bila in morala vedno biti, da varuje zakon na vse strani. O tej osebi drzne se pisati „Tagespošta“ v svojem gori navedenem članku, da ni prijatelj nemški stranki. Čitajoč to, smo hitro vedeli, kam pes ного moli, in kakor da so skrite misli dopisunove z debelimi črkami zaznamovane mej vrstami, brali smo jih in glasijo se: „Da ne bi ni sama senca pristranosti, pokazane pri zadnjih volitvah v okrajni zastop, pala na gospoda okrajnega glavarja, moramo ga mi Nemci zatajiti, čeravno je naš in čeravno naše srce krvavi, da ga moramo zatajiti, morda mu vendar s tem pomagamo iz blata, v katero se je nam na ljubo podal.“

Kak prijatelj je nam Slovincem, dokazujejo najbolje protesti, uloženi povodom volitev iz velikega posestva za okrajni zastop brežiški. Protest ta prinesel je Vaš cenjen list že pred nekoliko dnevi in iz njega je razvidno, da je gospod okrajni glavar kot komisar pri teh volitvah storil vse, kar je le mogel, in več, kakor je smel storiti, da omogoči zmago nemčurski stranki. On nam je namreč kot vladni komisar pri glasovanji za volilno komisijo samovlastno odščipnil dva glasa, nemčurski stranki pa priznal jeden glas, tako, da so Slovenci ostali s 13 glasi proti 15 nemčurskim v manjšini s svojimi kandidati za volilno komisijo, mesto, da so smeli, kakor so tudi faktično imeli večino 15 glasov proti 14. S tem je bila izvoljena volilna komisija iz sredine naših nasprotnikov, ter odločena njihova zmaga, katero so sami ovenčali še s tem, da so naša dva veljavna glasa zavrgli, od svojih pa štiri neveljavne priznali. Sploh pa vsakdo, kdor ima oči, da vidi, ušesa, da sliši, zna tolmačiti znamenja, katera se prikazujejo, ve, da je občevanje tukajšnjih nemčurskih agentov z uradniki politiškega našega oblastva skoz in skoz intimno.

Pred volitvami oblegajo cele tolpe teh agentov od ranega jutra do poznega mraka okrajno glavarstvo, posebno južni del istega; vidi se, kako se zdaj jeden zdaj drugi zmuzne v uradno sobo, donaša poročila, pa spet tretji uleze, in s smejočim se licem drugim šepa, kar je zvedel. Znano je, da nemčurji že vedno več dnij prej znajo, kako je kak priziv rešen, nego pa stranka, ki ga je bila uložila. Gospoda okrajnega glavarja na tem mestu nismo želeli omeniti, ker je sicer jako ljubezniv proti vsakemu in najmanjšemu, prijeten in zabaven društvenik in posebno izvrsten razlagatelj pikantnih anekdot, in ker smo ž njim že na drugem mestu obravnavali o tem, kar imamo proti njemu; če pa dopisun v „Tagespost“-i jadikuje, da je težko nemčurjem v Brežicah, ker tudi gospod okrajni glavar ni njihov prijatelj, to smo vendar dolžni sebi in narodu svojemu, da tako insinucijo odbijemo čvrsto od sebe.

Z velikim naudušenjem in strastno pa dela za nemčursko stranko gospod Kriehuber, kateri menda urad c. kr. okrajnega glavarstva zmatra za agenturo nenasiljivega in požrešnega nemškega moloha. S početka, premeščen v Brežiče, ni se toliko ukvarjal s politikom, ampak se je bolj zanimal za naravske lepote okolice Brežiške, posebno pa Čateških gor. Ker pa je doživel pri svojih izletih raznovrstnih in velikih neprijetnostij, posebno, ko je nekoč ob 3. uri zjutraj moral preplavati deročo Savo, vrgel se je rajše na politiko, za život manje nevarno, ter postal prvi agent velike Germanije. Pri vsakem zborovanji nemčurske stranke, pri sejah nemškega „Sulfereina“ in „Südmarka“, je on prvi in najnaudušenejši govornik. Celjska vahterca nema boljšega in marljivejšega dopisnika, kakor njega, sploh on ne opusti nobene prilike, da ne bi vse svoje sposobnosti, duševne in telesne, porabil v korist in prospeh nemčurske stvari. Tako je na predvečer državnoborskih volitev na četu vinjene in razburjene druhal, katera je v vseh mogočih disonacijah hripavo kričala „Die Wacht am Rhein“, vodil to lepo društvo v krčmo Klaužerjevo, potem v kavarno Grebenčevo, kjer je pri obilnem vinu nauduševal volilce s sijajnimi govori, zatem pa jih razveseljeval z gimnastičnimi produkcijami in plesnimi evolucionami, kar je

gledalcem tako dopadalo, da je jeden od njih, prišedši ob 4. uri domov, prebudil ženo in otroke, da jim pokaže, kako lepo gospod Kriehuber pleše.

Davčni inspektor gospod Hineiss, senca gosp. Kriehuberja, je vrl sodelavec njegov, ter ga po mogočnosti povsod podpira kot njegov adjutant, če vodi bojne čete iz krčme v krčmo, ter mu najhujše ploska, kadar kak lep govor „spusti“. Da je nasprotnik Slovencev, razumemo, ker je trd Nemeč, ki ne zna besedice slovenski, pa se jezi, da naši ljudje ne znajo nemški. Ne razumemo, kako more tak uradnik biti nastavljen v čisto slovenskem okraju, kjer v svojem uradu zaradi nezmožnosti splošnega občevalnega jezika mnogo neprijetnega nesporazumljenja zakrivi. Ali je menda s tem glavnemu svojemu zadatku zadostil, da agituje za veliko Germanijo in poje „Die Wacht am Rhein“? Bilo bi mnogo bolje, da se izogiblje vsake politične agitacije, da vzame slovensko slovnico v roke, in se priuči vsaj toliko slovenščini, da bode mogel z ljudmi se vsaj razumeti, če že hoče mej Slovenci kruh jesti.

Tretji v društvu in vreden njihov drug, davčni pristav Poterz pa ves gori od želje, da bi v Brežicah skoro zadnji glas slovenske besede utihnil; dela neumorno in strastno za jedino zveličalni rajh, pri vsakem zborovanji, pri vsakem shodu nemčurske stranke, odločuje on s svojim glasom, ker najmočnejše viče: „Hoch“! Pripovedujejo, da je pri osnovnem zboru društva „Südmark“ bil za idejo, da bodo v par letih vse Slovence požrli, tako vnet in naudušen, da se je pred konje voza nemškega proroko postavil le, da bi ga še malo v Brežicah zadržal, in ni prej odnehal, da so ga konji pod svoja kopita poteptali.

Ali delovanje vseh teh gospodov ni senca proti onemu, kar izvaja oduševljenje in vztrajnost c. kr. narednika Ahaca, dodeljenega tukajšnjemu okrajnemu glavarstvu. Človek bi mislil, da je postavljen od svojega oblastva samo zato v Brežice, da psuje, grdi in napada tukajšnje mirne Slovence. Razsaja okolu dan in noč, vozi se po belem dnevu napit s svojim vrednim drugom Gabričem s tako brzino po mestnih ulicah, da je že več oseb v očiti nevarnosti življenja bilo, ter viče, kriči, grdi in psuje Slovence na nezaslišan način. (Dalje prih.)

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani, 8. aprila.

(Dalje.)

V glavni razpravi oglaš se podžupan Petričič. Z velikim zadoščenjem priznava izvrstno delovanje mestne hranilnice upraviteljstva. Kar se tiče predloga o premembi obrestovanja, se podžupan ne more povsem ž njim strinjati. Ne ugaja mu, da, ker sta dva jednaka zavoda, da bi morala tudi o tej zadevi oba jednako postopati. Obrestovanje polmesečno, mu sploh ni po godu, marveč misli, da se malim ulagateljem v mestno hranilnico še pusti dnevno obrestovanje, kajti napeljavati jih treba, da štedijo. Ti so tudi najboljši ulagatelji, ker svojih ulog dolgo ne umaknejo. Vse kaj družega so ulagatelji, ki prinašajo velike vsote le za malo časa, da obrestij ne izgube. Zatorej nasvetuje podžupan, naj bi se uloge po 100 gld., ako neso vsaj pol leta naložene v hranilnici, obrestovale le po 3½%. Ako se bodo uloge obrestovale le polmesečno, ne bodo zadostovale dosedanje uradne moči, kajti 16. in 1. dne vsacega meseca, bode dela preobilo.

Odbornik Hribar opomni, da se je z mestno hranilnico hotel ustanoviti zavod, ki bi imel namen, nekako konkurenco delati že obstoječi hranilnici, zato se je tudi uvedlo dnevno obrestovanje. A že ko so se sestavljala prvotna pravila, mislili so dotičniki na položaj, da bode treba kmalu v tej točki spremeniti pravila. To namerava tudi nasvet personalnega in pravnega odseka, kateremu govornik pritrjuje. A če se hoče obistiniti želja, katero goji gotovo ves mestni zbor, da se upravni kapital mestne hranilnice vedno pomnožuje, potem mora odločno svariti, da bi se vsprejel predlog podžupana Petričiča, s katerim bi se odganjal ves večji kapital.

Poročevalec Gogala naglaš, da so si, kar se tiče obresti, njih visokosti in časa obrestovanja vse hranilnice jednake. Kakor hitro zniža ali zviša avstro-ogerska banka obresti, takoj jej slede vsi drugi denarni zavodi, isto merilo mora veljati tudi za hranilnice. Če bi obrestovali uloženi kapital, posebno večje uloge, slabše nego kranjska hranilnica, bili bi slabi gospodarji, kajti takoj bi nam ubežali

večji uložniki in tacih je 35 po 5000 gld., vzeli bi denar nazaj in ga naložili v kranjski hranilnici. Poročevalec pravi dalje, da sta obe hranilnici, mestna in kranjska, popolnoma zaupanja vredni, a ne dvomi, da bodo večinoma narodni ulagatelji, ako se bode v prihodnje tudi obrestovalo polmesečno, kakor pri kranjski in vseh drugih hranilnicah, le ostali zvesti mestni hranilnici. Da bi pa, kakor doslej, trgovcem in obrtnikom, ki ulagajo denar le za kratko dobo, katerim mestna hranilnica takorekoč le denar varno spravlja, še za to denar obrestovali, to ni nikakor umestno. — Konečno izjavi se poročevalec proti podžupana Petričiča nasvetu, ki se pri glasovanju odkloni.

Mej drugimi spremembami pravil je tudi ta, da mesto treh eksekutivnih dražeb, zadostujete v bodoče dve in da se mestna hranilnica pri poslovanju s svojimi strankami poslužuje poštne hranilnice. Pri podrobnem glasovanju obveljajo vse nasvetovane spremembe.

Odbornik Ravnikar poroča za finančni odsek o računskem zaključku mestne hranilnice za prvo upravno dobo. Poročevalec slika jako zaslužno delovanje upravnega odbora in končno, ko je omenil jako mali dobiček računa menic, ki je znašal le 15.000 gld., izraža željo, da bi se kmalu pri mestni hranilnici ustanovilo kreditno društvo. Predlaga pa: 1.) Računski zaključek mestne hranilnice od 31. oktobra 1889. l. do 31. decembra 1890. l. se odobri. 2.) Mestnemu magistratu se naroči, da istega predloži v zmislu § 39. mestne hranilnice navodila c. kr. vladi. 3.) Upravnemu odboru dá se absolutorij, in izreče se mu za njegovo izvrstno poslovanje priznanje in najtoplejša zahvala.

V glavni razpravi naglašja mestni odbornik Hribar, da bi se morali vrednostni papirji uvrstiti v bilanco po kurzu z dne 31. decembra 1890 l. Temu ugovarja odbornik Gogola, češ, da se bode to še le tedaj zgodilo, ko se pravila prenarade. — Potem se vsprejmo vsi trije predlogi jednoglasno.

Poročilo ob izplačilu mestnega prispevka za gradnjo novega deželnega gledališča in o zvišanju tega prispevka, se po predlogu mestnega odbornika Hribarja, dasi je poročilo dogotovljeno, odstavi raz dnevni red, ker pride takoj na vrsto jako važno poročilo.

Odbornik Hribar poroča za finančni odsek o premestitvi vojaške oskrbovalnice in bolnice. V jako obširnem, jako temeljito sestavljenem poročilu slika vso zgodovino poskušene nakupa vojaške bolnice in oskrbovalnice od strani mestne občine Ljubljanske, ki traja že od l. 1873. ko je Štajerska eskomptna banka hotela kupiti to posestvo še pod županom Dežmanom. Sedem let pozneje hotelo je Ljubljansko mesto na prošnjo velikega števila meščanov, katera se je izročila pod županom Laschanom, zopet kupiti to posestvo od vojnega erarja, a zopet neso obravnave dovele do cilja. Pod županom Grassellijem l. 1883. je posebna deputacija o priliki navzočnosti presvetlega cesarja v Ljubljani povodom 600letnice visokoistemu izročila dobro utemeljeno prošnjo, naj bi se odpravila vojaška bolnica in oskrbovalnica iz toli obljudenega kraja. A zopet ni bilo zaželjenega uspeha, vojni erar odklonil je ponudbo in se sklicaval tudi na to, da je komaj par sto korakov dalje deželna bolnica, da so sobe za bolnike vse v zadaj stoječih poslopjih proti vrtu, da jih je le malo proti Dunajski cesti, torej se ni bati pri kontagijoznih boleznih kacega razširjenja, sploh pa, da stoji bolnica in oskrbovalnica na periferiji mestnega ozemlja in je najbolj pripravna za vojaške potrebe. Na vse to se vojaški erar sedaj ne bode izgovarjati mogel. Dežela je storila svojo dolžnost in s pripomočjo drugih korporacij in po blagodušnem činu gosp. Gorupa, odstranjena bode v teku nekaterih let deželna bolnica z Dunajske ceste. Tudi naglašanje, da je sedanji prostor najbolj pripraven, danes ne velja več. Novo vojašnico sezidalo je mesto Ljubljansko na sv. Petra predmestji, kjer je tudi stara vojašnica in kmalu bode tam doli dozdružena tudi brambovska vojašnica. Tu bi bilo najpripravnejše mesto in prostora dovolj, ako se kupita parceli št. 26. in 27. v Kravji dolini od knezoškofijstva Ljubljanskega in če treba, še od mejašev nekaj sveta, kakor se je že pri prejšnjih obravnavah nameravalo. Pripraven je prostor v Kravji dolini tudi zaradi tega, ker so tla peščena in je blizu južne in bodoče dolenske železnice. Zatorej se zdi poročevalcu umestno, da se to za razširjenje in za asanacijo toli važno vprašanje spravi zopet v tek in se prično zopet pogajanja z vojnim erarjem. Za ne-

zazidan svet naj bi se ponudilo za □ seženj po 12 gld. torej 73.728 gld., za zazidan svet pa po 50 gld. za □ seženj, torej 75.000 gld. skupaj okroglo 150.000 gld. Poročevalec Hribar stavi končno sledeče nasvete: 1.) C. in kr. vojnemu ministertvu izroči se prošnja, da proda prostor vojaške oskrbovalnice in bolnice stolnemu mestu Ljubljanskemu. 2.) Za odkup posestva se ponuja: a) Vsota 150.000 gld. in b) jednako velik prostor v Kravji dolini za stavbišče. 3.) Upraviteljstvo knezoškofijskega posestva Ljubljanskega se naprosi, da naznani koliko zahteva za 7644 □ sežnjev parcel št. 26 in 27 v Kravji dolini in naj se stopi z istim v obravnavo ter po določeni ceni za gotovi čas mejsobno zaveže. 4.) S posestniki mejaši imenovanih parcel je isto tako obravnavati, po kateri ceni bi svoja posestva prodali. 5.) Mestnemu magistratu se prepušča, da sestavi utemeljeno prošnjo na c. in kr. vojno ministerstvo.

O teh nasvetih pričela se je obširna razprava. (Konec prih.)

Domače stvari.

— („Edinost“ politično društvo za Primorsko) imelo je v nedeljo, dne 5. t. m. svoj sedemnajsti redni občni zbor, katerega se je udeležilo okolu šestdeset članov. Na tem zboru vsprejela se je soglasno nastopna resolucija: „Glede razvrščenja strank v novi državni zbornici pričakuje politično društvo „Edinost“ od gg. poslancev Ivana viteza Nabergoja in profesorja Vekoslava Spinčiča, da se potezata za to, da se snuje slovensko-hrvatski klub — ako ni mogoče osnovati slovenskega kluba, — koji bi se stavljal v dogovor s Hohenwartovim ali kojim drugim klubom, koji bi zmiraj in odločno podpiral slovenske poslance vsaj v toliki meri, kolikor zahtevajo sklopi Ljubljanskega shoda. Iz narodnih in verskih ozirov izreka politično društvo „Edinost“ iskreno željo, da imenovana poslanca ne ustopita v katerisibodi klub, kateri bi se v dosego stalne ali začasne večine vezal s klubom prejšnje levice. Sploh pričakujemo od imenovanih dveh poslancev, da dosledno in zložno z drugimi enakomiselnimi slovanskimi poslanci delujeta v izvršenje narodne avtonomije in popolne jezikovne enakopravnosti v šoli in v vsem javnem življenju.“

— (K volilni agitaciji.) Kakor se nam poroča, koncentrovala je naša klerikalna stranka vse svoje agitacijske sile v Krakovem, Trnovem in v Kurji vasi ter priporoča kot svoje kandidate za tretji volilni razred znanega peteršilčka v vseh juhah kapelana Kalana, potem upokojenega deželnega sodišča svetnika g. Ludovika Raunicherja in pa g. Dogaua, mizarja na Dunajski cesti. — Da klerikalna gospoda v agitacijskih sredstvih ni posebno izbirčna, nam pač ni treba ponavljati. — Tako je šentjakijski kapelan Oblak pred par dnevi v Češnjearjevi gostilni v Kurji vasi na vsa usta trdil, da gre pri letošnjih dopolnilnih volitvah v mestni zastop za tó, kje da ima stati kolodvor prihodnje dolenske železnice in da se bode le-tá gradil le tedaj v Kurji vasi, ako bodo volilci iz Kurje vasi glasovali za kandidate, od klerikalne stranke priporočane. — Kapelan Oblak je pa s to farizejsko taktiko slabo naletel, kajti navzočni gostje jeli so mu odločno ugovarjati, na kar jo je kmalu odkuril, ne da bi bil ujel niti jednega volilca na svoje limanice. — Ker smo vse to izvedeli od popolnoma zanesljivih in verodostojnih prič, radovedni smo, ali bode imel kapelan Oblak pogum, tudi tá dogodek utajiti.

— (Politiška brošura.) Predsedstvo političkega društva „Edinost“ izdalo je pod naslovom „Proteste gegen die am 4. März 1891 vollzogene Wahl eines Reichsrathsabgeordneten in den westlichen Landgemeinden Istriens“ jako dobro sestavljeno knjižico, v kateri so po primernem uvodu navedeni protesti, ki so jih uložili župnik Josip Velikanje in tovariši, volilci iz Motovuna, Poreča in iz Vižinjana, in v katerih je temeljito popisano italijansko nasilstvo in podla sredstva, s katerimi se je izpodkotala našega kandidata, dr. M. Laginja, izvolitev, a popolnoma nezakonito in sleparsko Vergottinijevo proglasil poslancem. V protestih se dokazuje, da je izvolitev Vergottinijeva nepravilna, da naj se torej ovrže in dr. M. Laginja pokliče kot poslanec v državni zbor. S to brošuro v roki in na podlagi v njej nabranega gradiva bodo slovenski poslanci gotovo krepko povzdignili svoj glas in ne

dvomimo, da bi uspeh ne bil na naši strani, ker v Avstriji pravica še ni v kot postavljena.

— (V Ribnici) umrl je včeraj tamošnji dekan in župnik, gosp. Martin Skubic, častni kanonik, konz. svetnik in vitez Fran Josipa reda v 77. l. svoje dobe. R. I. P.!

— (Umrla) je včeraj gospodična Anica Lozar, iz znane tukajšnje rodoljubne obitelji v 16. letu dobe svoje. Blag jej spomin!

— (Slovenski velikošolci na Dunaji) prirede slovenskim gg. državnim poslancem na čast slavnostni večer v sredo dne 15. aprila t. l. točno ob 8. uri zvečer v prostorih hôtela „Zur goldenen Birne“ VII. Mariahilferstrasse šte. 30. K temu večeru vabi vse na Dunaji bivajoče Slovence najuljudnejše odsek.

— (Konfiskacija.) „Naše Sloge“ včerajšnja številka zaplenilo je državno pravdušstvo zaradi vesti z naslovom: „Tko je početnik brutalnih napadaja na naše u Poreču“. Danes došlo nam je drugo izdanje.

— (Mestna hranilnica Ljubljanska.) Občinski svet Ljubljanski odobril je v svoji seji dne 8. t. m. računski zaključek, ki ga je priobčila mestna hranilnica Ljubljanska za prvo upravno dobo, t. j. od 1. oktobra 1889. do 31. decembra 1890. Vsled tega jela je mestna hranilnica razpošiljati svoj računski zaključek danes, ne pa že prej, kakor je to napačno poročala „Laibacher Zeitung.“

— (Občni ustanovni zbor pekovske in kolačarske zadruge) po novih pravilih, vršil se je včeraj v magistratni dvorani ob 3. uri popoldne o navzočnosti obrtnega komisarja, magistratnega tajnika g. Šešeka. Dosedanji načelnik g. Jenko odklonil je novo izvolitev predsednikom, ker pri obilnem obrtnem poslu nima časa za združne nameue. Izvoljeni so bili: Načelnikom J. Föderl, namestnikom Alojzij Jenko. V združno starešinstvo bili so izvoljeni kot odborniki gg.: Ivan Schrey, Ivan Žagar, Ivan Pirnat, Josip Čad in Jakob Matijan. Kot namestniki gg.: Anton Kremžar, Jurij Zamejec in Josip Bončar. V razsodiški odbor gg.: J. Föderl, Alojzij Jenko in Anton Kremžar, kot namestnik gosp. Ivan Žagar. Potem se je zborovanje sklenilo in se prične delovanje zadruge, ko mestni magistrat kot obrtniško oblastvo odobri volitve.

— (Kačičev spomenik v Zagrebu.) Kakor smo že poročali, bode se ob letošnji Zagrebški razstavi odkril tudi Kačičev spomenik. Za napravo tega spomenika daroval je Zagrebški župan dr. Amruš 1000 gld., mestna občina pa je dala 2000 gld. Četrta tisočak, katerega še treba, mislijo dobiti po dobrovoljnih doneskiah.

— (Odvetnikov) bilo je v vseh deželah, v državnem zboru zastopanih, začetkom leta 3110. Izmej teh jih je na Štajerskem 154, na Koroškem 31, na Kranjskem 21, v Trstu in Istri 98, na Gorškem 31.

— (Pred porotnim sodiščem v Celji) bode dne 18. t. m. obravnava proti Franu Sorku, bivšemu okrajnemu sodniku v Slovenski Bistrici, zaradi uradnega poneverjenja.

— (Nova postajica.) Vsled prošnje prizadetih občin, ki so tudi obljubile primerne prispevke za zgradbo, bode južna železnica mej Ponikvo in Št. Jurijem napravila postajico (Haltestelle)

— (Iz Bohinjske Bistrice:) S prvim aprilom oddalo se je tukajšnje poštno upraviteljstvo za stalno g. Matevžu Bevcu, ki je s tem postal c. kr. poštar. Precej ob nastopu službe postregel nam je g. poštar z novim poštanim pečatom, kateri ima nemško in slovensko ime, kar bi že zdavnej moralo biti, da ni bilo nasprotstva. Že dlje priljubljeni g. Bevc na vse strani vstreza občinstvu, tako da si boljšega misliti ne moremo. Gotovo bo vstreženo vsem domačim in tujim gostom ko novi poštar še gostilno odpre v grajskih prostorih kranj. obrtniške družbe. V njegovi gostilni bode točna postrežba, pristna vina, katerih sedaj ne poznamo, in pa prenočišče z več sobami.

— (Vabilo.) Podružnica sv. Cirila in Metodja za Libeliče in okolico imela bode v Libeličah v gostilni „pri Nemcu“ na drugo nedeljo po Veliki noči dne 12. aprila 1891, ob 1/2 4. uri popoldne svoj prvi občni zbor s sledečim vsprejdom: 1.) Pozdrav načelnikov. — 2.) Petje. — 3. Slavnostni govor. — 4.) Petje. — 5.) Govor o gospodarstvu. — 6.) Volitev novega odbora. — 7.) Vpisovanje novih udov. — 8.) Posamezni predlogi. — Prosta zabava. — Vstop k zborovanju in k

prosti zabavi imajo le udje in tisti, ki se izkažejo z vabilom. — Na to prevažno zborovanje vabi najljubšeje odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 9. aprila. Trgovinska zbornica sklenila je peticijo na vlado, da se avstro-ogerskega Lloyda sedež premesti iz Trsta na Dunaj.

Belgrad 9. aprila. Na bolgarske vlade željo bila je zaradi poslednjega atentata pri bolgarskem emigrantu Risonu hišna preiskava, katera pa je bila brezuspešna.

Pariz 9. aprila. Porotno sodišče obsodilo dva anarhista na dveletno ječo, ker sta širila v Londonu izhajajoče glasilo anarhistov „Internationale“.

Dunaj 10. aprila. Danes dopoldne imeli so katoliško-konservativni poslanci pod predstvom Karlona pogovor.

Dunaj 10. aprila. „Wiener-Zeitung“: Konzul Pauli premeščen iz Ruščuka v Plovdiv, konzul Cseh iz Bratislave v Ruščuk, generalni konzul Kwiatkowski iz Amsterdama v Jeruzalem, konzul Stautz iz Jeruzalema v Bratislavo. Poslednji dobil je naslov in značaj generalnega konzula.

Dunaj 10. aprila. Pekovskih pomočnikov štrajk se nadaljuje. 1300 jih je delo ustavilo, 1000 pa dela. Pogajanja doslej brez uspeha.

Razne vesti.

* (Ljudska števila.) V Pragi našli so pri letošnji štetvi 146.000 Čehov in le 27.178 Nemcev. Pred 10 leti bilo je 136.000 Čehov in 30.000 Nemcev. Število Čehov se je torej pomnožilo za 10.000, Nemci pa so se skrčili skoro za 3000. Te številke govore pač dosti jasno in jim ni treba komentara.

* (Rusi na Japonskem.) Pravoslavni ruski misijonar Orvatski poroča zanimive podatke iz Japana. Nedavno blagoslovljena je bila prva pravoslavna cerkev v Japanu in sicer v Tokiju. Cerkev veljala je 300.000 rubljev. V mikadovem carstvu je že 17.025 pravoslavnikov, kateri imajo 18 duhovnikov in 143 misijonarjev.

* (Požar v gledališču.) Iz Bruselja se poroča, da je v gledališču v Lesinesu nastal ogenj mej predstavo. Galerija se je podrla in nastala je grozovita zmešnjava. Več oseb so stlačili, mnogo je bilo ranjenih. Gledališče zgorelo je popolnoma.

* (Brat in sestra — zakonska.) V Newportu v Ameriki živel je mlada zakonska dvojica v najsrečnejših odnosih. Po naključji zvedela sta ta dva srečna zakonska, da sta — brat in sestra. Soproga vzela si je to vest tako k sreči, da je postala klaverna in zginila iz hiše. Čez nekaj dni potegnili so jo mrtvo iz vode. Moža pretreslo je to tako, da se je še isto noč iz obupa obesil.

* (Gospa na potu.) Američanska glumica Miss Joe Gayton stavila je z nekim gospodom za 25.000 dolarjev, da pojde peš iz St. Frančiška v Novi York. Pred nekaterimi dnevi prispela je res po petmesečnem potovanju v Novi York, kjer se pri pravljajo nekatero dame na jednako potovanje, namreč od Novega Yorka na meksikansko mejo.

* (Postanek robcev.) Napredujoča izobrazba rodila je tudi robce. kajti v starih časih si ljudje niso čistili nosov tako dostojno, kakor danes, ampak vse bolj po gorjansko. Friderik II. Hohenstafovec ukazal je prvi, da morajo ljudje na njegovem dvoru rabiti robce in ta navada razširila se je kmalu po vsej Evropi. Erazem Rotterdamski pripoveduje, da za časa njegovega delovanja niso bili robci še v obče v navadi. Morda so si tedaj Nemci čistili nosove z robci samo ob nedeljah. Erazem vsaj v spisu o lepem vedenju uči, da, kadar si čisti kdo nos brez robea, se mora obrniti v stran.

* (Električna pojedina.) V Novem Yorku obstoja že več let društvo, katero se zove „Franklin-Experimental-Club“, ter ima namen, gojiti in podpirati eksaktne znanostij sploh, v prvi vrsti pa razširjati uporabo elektrike. To društvo priredilo je pred kratkim svojim udom velik banket, ki je bil dokaj čuden. Jedi kuhane so bile električno, ostrige odpirale so se tudi električno in jajca zvrta so se isto tako. Napeljana je bila minijaturna električna železnica, po kateri so se dovažale polne sklede, a odvažale prazne. Orkester nameščen je bil v drugi hiši ter telefonski zvezan s salonom, kjer so gospodje banketovali in kjer je bil tudi postavljen Franklinov kip, ki je govoril (se vé fonografsko) napitnico. S kratka, vse je bilo električno in končno menda tudi klubovci sami

Za vnanje porabo. Bolečine udov, protinske in revmatične bolezni in vsakovrstna vnetja se z gotovim uspehom ozdravijo z Moll-ovim „Francoskim žganjem“. Steklenica stane 90 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštnem povzetju A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 6 (4-4)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Loterijske srečke 8. aprila.
V Pragi: 60, 40, 16, 24, 61.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
9. aprila	7. zjutraj	731.9 mm.	3.6° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	732.1 mm.	12.2° C	sl. svz.	d. jas.	
	9. zvečer	733.2 mm.	7.8° C	sl. svz.	d. jas.	

Srednja temperatura 7.9°, za 1.1° pod normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke
z dne 7. aprila 1891.

		Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	400,926.000 gld. (—)	1,529.000 gld.)
Zaklad v gotovini	245,112.000 „ (+)	86.000 „)
Portfelj	140,953.000 „ (+)	323.000 „)
Lombard	23,756.000 „ (+)	1,263.000 „)
Davka prosta bankovčna rezerva	53,049.000 „ (+)	799.000 „)

Tujci:
8. aprila.
Pri **Italiji:** Tomoza, Kirchen, Bauer, Brauner, Schale, Preglhof, Bary, Fischer, Toifel, Blaschka, Wipplinger z Dunaja. — Baron Lazarini iz Gradca. — Kohn iz Budimpešte. — Sandtner iz Kočevja. Auracher iz Monakovega. — Pribil z družino iz Linca. — Dr. Mussori iz Solnograda. — Schuldes iz Brna. — Reichenwallner iz Deggendorfa. — Nussbaum iz Šturije. — Buxbaum iz Augsburga.
Pri **Stomu:** Hollander, Diamant, pla. Schneid. Adler, Geiringer z Dunaja. — Kreiger iz Istre. — Springer iz Zagreba. — Schulz iz Rudolfovega. — Göpfert, Wachtl iz Pizna. — Pitsch s soprogo iz Pulja. — Hirschmann iz Siseka. — Spitzer iz Karlova. Morgenstern iz Prage. — Schepper iz Budimpešte. — Mayer z Dunaja.
Pri **bavarskem vuru:** Harrass iz Prage. — Hoffmann iz Prage.
Pri **avstrijskem cesarji:** Kerciner iz Trsta.
Pri **južnem kolodvoru:** Schernitz s sinom iz Opatije.

Dunajska borza
dne 10. aprila t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 92.75	gld. 92.65
Srebrna renta	92.60	92.65
Zlata renta	110.90	111.—
5% marenca renta	101.80	101.75
Akcije narodne banke	989.—	990.—
Kreditne akcije	301.25	302.50
London	116.15	116.30
Napol.	9.25	9.25 1/2
C. kr. cekini	5.49	5.50
Novske marke	57.—	56.15
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1854	100	180 „ 25
Ogerska zlata renta 4%	105	65 „
Ogerska papirna renta 5%	101	30 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120 „ 75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	113	80 „
Kreditne srečke	100 gld.	187 „
Rudolfove srečke	10	20 „ 50
Akcije anglo-avstr. banke	130	164 „ 80
Framway-društ. velj. 170 gld. n. v.	219	50 „

Še skoro popolnoma nov angleški bicikel se takoj prodá.
Več o tem se izve pri gospodu **Av gustu Jak-u, Hillser-jeve ulice št. 3, I. nadstropje.** (290—1)

Izurjen notarski sollicitator
kateri je popolnoma več slovenskega in nemškega jezika, išče službe, ter jo tudi lahko takoj nastopi. (291)
Več pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

Najboljše sredstvo

Prebavno vino
(Vinum digestivum Breymesser)

iz knezoškofijske dvorne lekarnice v Briksenu
Mr. F. C. Breymesserja
je najboljše in najsigurnejše sredstvo, da se hitro lečijo vsakovrstne motitve prebavljanja ali zapeka.
Cena velike steklenice z navodilom za porabo 1 gld. Dobiva se v lekarni gosp. **J. Svobode v Ljubljani.** (198—9)

za bolni želodec!

Št. 2328. (277—3)

Razglas prostovoljne dražbe.

C. kr. okrajno sodišče v Radovljici dovolilo je z odlokom z dne 29. marca 1891, št. 2328, prostovoljno javno dražbo **Jerneju Ferlan-u iz Mlinov hiš. št. 7** lastnih posestev ulež. števila: 53, 54 in 55 kat. občine Želeče (Schalkendorf), obstoječih **iz hiše št. 7 na Mlinem pri Blejskem jezeru z gospodarskim poslopjem vred, potem iz zemljišča**, in sicer: velikega vrta parc. št. 851 v izmerji 459 □ sežnjev, njiv parc. št. 572, 1035, 177 in 407 v skupnem izmerji 2 oral 501 □ sežnjev, borštov parc. št. 1075/17 in 1075/64 davč. občin: Selo z 1 oralom 355 □ sežnji in pašnika parc. št. 1076/7 iste davč. obč. z 1297 □ sežnji.

Dražba vršila se bode **dne 13. aprila 1891 dopoldne ob 9. uri** v hiši št. 7 na Mlinem ter se bodo navedena posestva za ceno 2500 gld. izklicala.

Dražbeni pogoji naznanili in predložili se bodo kupcem na dan dražbe pred začetkom iste.

V Radovljici, dne 2. aprila 1891.

Ivan Plantan,
c. kr. notar kot sodni komisar.

Brzovozni parobrodi iz BREMENA v AMERIKO.

Opozarjamo vse potnike, kateri nameravajo peljati se v Ameriko z našimi brzovoznimi parobrodi, da na Dunaji nemamo urada za prodajanje vozovnic. **Vsakdo**, ki prodaja na Dunaji vozovnice za brzovozne parobrode **Bremenske**, je **slepar**. Novi brzovozni parobrodi iz **Bremena v Ameriko** vozijo le 8 dnij. Vozovnice prodajajo se samo v Bremenu. Potniki kupijo naj na Dunaji le železniške vozovnice **do Bremena**. Ne kupujte od Dunajskih sleparjev vozovnic za parobrode.

V Bremenu, marca meseca 1891.

Severonemški Lloyd.

(210—7)